

Fővárosi Ítéltábla
10.Gf.40.910/2013/9.

A Fővárosi Ítéltábla az ... Ügyvédi Iroda ... és dr. ... ügyvéd által képviselt ... felperesnek a Dr. ... Ügyvédi Iroda ... által képviselt ... alperes ellen változásbejegyzést elrendelő végzés hatályon kívül helyezése iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2013. október 9. napján kelt 11.G.40.787/2013/13. számú ítélete ellen a felperes 14. sorszámú fellebbezése folytán meghozta az alábbi

ítéletet

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja;

kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 10.000 (Tízezer) forint + áfa másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás:

A felperes a Fővárosi Törvényszékhez 2013. március 8. napján benyújtott keresetében kérte, hogy a bíróság hívja fel a Fővárosi Törvényszék Cégbíróságát, a ... számú, a felperest az alperes tagjaként visszajegyző végzésében a változás időpontját hivatalból módosítsa 2011. november 8. napjáról 2009. április 28. napjára. Kifejezetten nem kérte a cégbíróság végzésének hatályon kívül helyezését tekintettel arra, hogy a csekély jogszabálysértés jelen eljárásban orvosolható, perköltségigénye nem volt. Keresetében előadta, hogy a Fővárosi Ítéltábla 2011. november 8. napján kelt és a Kúria Gfv.X.30.379/2011/19. számú ítéletével hatályában fenntartott 10.Gf.40.417/2011/12. számú jogerős ítéletében helybenhagyta a Fővárosi Bíróság 11.G.41.438/2009/52. számú ítéletének azon rendelkezését, melyben a bíróság megállapította, hogy a felperes mint eladó, és a ... AG mint vevő között az alperes 100 %-os üzletrésze vonatkozó, Budapesten, 2009. április 28. napján kelt üzletrész átruházási szerződés nem jött létre. A Fővárosi Ítéltábla mellőzte a cégbíróság I. rendű alperes törlésére és felperes bejegyzésére irányuló felhívását, helyette a másodfokú ítélet egy kiadmányát a

Fővárosi Bíróság mint Cégbíróság részére megküldeni rendelte a szükséges intézkedések megtétele végett.

A Fővárosi Törvényszék Cégbírósága az alperes ellen indított törvényességi felügyeleti eljárásban 2. sorszámú végzésével eredménytelenül hívta fel az alperest arra, hogy 2009. április 28-i hatállyal kérje törölni a létre nem jött üzletrész átruházási szerződés alapján a cégjegyzékbe bejegyzett ... AG tagot, és ugyanezen nappal kérelmezze visszajegyezni a felperesi tagot, ezért a Cgt..... számú végzésével - mely az ellene benyújtott fellebbezés visszavonása folytán 2012. október 15. napján jogerőre emelkedett - mint törvénysértő adatot törölni rendelte a cégjegyzékből az 1/005 rovatban szereplő ... AG tagot 2009. április 28-i hatállyal, és az alperes részére felügyelőbiztost rendelt ki. Feladatát akként határozta meg, hogy a cég törvényes működésének helyreállításához szükséges intézkedésként nyújtson be változásbejegyzési kérelmet, melyben a Fővárosi Ítéltábla ítéletében foglaltaknak megfelelően kéri a felperesnek mint a cég tagjának 2009. április 28-i hatállyal a cégjegyzékbe történő bejegyzését. A cégbíróság a 14. sorszámú jogerős végzés alapján 2012. november 22. napján a Cg..... számú végzésével hivatalból elrendelte a ... AG tag 2012. október 15-i hatállyal történő törlését, a törlés hatályát utóbb 2011. november 8-ra kijavította.

A kirendelt felügyelőbiztos a felhívásnak megfelelő tartalommal 2012. december 15-én benyújtotta a változásbejegyzés iránti kérelmet. A cégbíróság a 316. sorszámú végzésével hiánypótlásként arra hívta fel a társaságot, hogy a változásbejegyzési kérelmén javítsa a felperes tagsági jogviszonya kezdete és egyúttal a változás időpontját is 2011. november 8. napjára. A végzés szerint a Fővárosi Ítéltábla jelen ügyhöz kapcsolódó két eljárásban hozott végzésében (10.Cgf.45.100/2010; 10.Cgf.47.046/2012.) akként foglalt állást, hogy a cégjegyzékbe való visszajegyzésre ex nunc hatállyal van mód.

A hiánypótlást a felügyelőbiztos teljesítette, és a cégbíróság a jelen eljárás tárgyát képező 2013. február 11. napján kelt és április 4. napján közzétett ... számú végzésével a felperest az alperes egyedüli tagjaként 2011. november 8. napjával jegyezte vissza.

Felperes álláspontja szerint a bejegyzés hatálya törvénysértő, mert a 2009. április 28-ával való visszajegyzés felel meg a közhitelesség követelményének, tekintettel arra, hogy a ... AG az alperes üzletrészét soha nem szerezte meg. E bejegyzés senkinek a jogát nem sértené, ugyanis a keresetnek megfelelő cégjegyzéki adatokból bárki számára egyértelműen megállapíthatóvá válna, hogy a ... AG mikortól és meddig volt törvénysértő bejegyzés szerint az alperes tagja, és az is kitűnne, hogy valójában a ... AG soha nem vált az alperes tagjává. A keresete csak a felperest az alperes tagjaként visszajegyző 322. sorszámú végzésre irányulhat, azonban az is világos, hogy annak teljesítésével egyidejűleg hivatalbóli eljárás keretében szükséges lesz a ... AG alperes cégjegyzékből való törlése dátumának korrekciója is.

Az első fokú eljárásban a 2013. október 9. napján tartott tárgyaláson a felperes továbbá arra is hivatkozott, hogy a cégeljárásban hozott 316. sorszámú hiánypótló végzés és az abban hivatkozott másodfokú végzések jelen perben nem vehetők figyelembe. A törvényességi felügyeleti eljárásban hozott jogerős 14. sorszámú végzés egyértelműen tartalmazza a cégbíróság álláspontját a változás hatályával

kapcsolatban, melyhez a cégbíróság kötve van, ezért az azzal ellentétes 316. sorszámú hiánypótlásra felhívó végzés jogellenes.

Az alperes a kereset teljesítését nem ellenezte, perköltségigénye nem volt.

A Fővárosi Törvényszék a 2013. október 9. napján kelt 11.G.40.787/2013/13. számú ítéletében a keresetet elutasította.

Határozata indokolásában felhívta az EBH2012.G.5. számú elvi határozat III.

pontjában írtakat, mely szerint a cégjegyzéki adatot érintő ítélet

jogkövetkezményeinek levonására a cégnyilvántartást vezető cégbíróság jogosult. A jogerős ítélet birtokában a cégbíróság törvényességi felügyeleti jogkörében biztosítja

az ítéletnek megfelelő tartalmú bejegyzés létrejöttét. A 2006. évi V. törvény (Ctv.)

76. § (1) bekezdés b) pontja szerint hivatalból jár el a cégbíróság, ha az eljárást más bíróság kezdeményezi. A Kúria álláspontja szerint az 1959. évi IV. törvény (Ptk.)

237. § (1) bekezdésének megfelelő alkalmazásával szükséges, hogy a cégnyilvántartásban átvezessék a jogerős ítéletnek megfelelő jogokat és tényeket,

ez következik a cégnyilvántartás Ctv. 22. § (1) bekezdése szerinti közhiteles nyilvántartás jellegéből.

Megállapította az elsőfokú bíróság, hogy a cégbíróság hivatalból indította meg a törvényességi felügyeleti eljárást, melyben az eredménytelen felhívás után a Ctv.

81. § (1) bekezdés e) pontja alapján felügyelőbiztost rendelt ki, a 81. § (4)

bekezdése szerint a jogszabálysértő adatot hivatalból törölte, és szintén hivatalból eljárva a törvényességi felügyeleti eljárás keretében felhívta a céget

(felügyelőbiztost) a felperesre vonatkozó adatok bejegyeztetésére. Ez utóbbi -

tartalmát tekintve - szintén a Ctv. 81. § (4) bekezdése szerinti intézkedésnek felel meg, ezért az elsőfokú bíróság megítélése szerint nincs helye perindításnak a 322.

sorszámú végzéssel szemben a Ctv. 65. § (1) bekezdése alapján, erre tekintettel utasította el a felperes keresetét.

Kifejtette emellett az elsőfokú bíróság, hogy az alperes ugyan nem ellenezte a kereset teljesítését, azonban jelen pertípusban a bíróságnak azt kell vizsgálni, hogy a keresettel támadott végzés jogszabálysértő-e. Ennek megfelelően a felek nem rendelkeznek a per tárgyával, így az alperesnek a keresetet elismerő nyilatkozata nem eredményezi automatikusan a keresetnek helyt adó ítélet hozatalát.

A keresetösségi jog hiányával kapcsolatos álláspontja ellenére ítélete

indokolásában a kereset érdemi alaptalanságára is kitért. Rögzítette, hogy a

másodfokú ítélet 2012. október 15. napján (helyesen: 2011. november 8. napján)

emelkedett jogerőre, az ítélet a jogerőre emelkedéstől számítottan fejthet ki

joghatást, csak a jogerős ítéletet lehet végrehajtani. A Ctv. rendelkezéseiből adódik,

hogy a cégjegyzéki adatokat érintő ítélet jogkövetkezményeinek a levonására,

adatok bejegyzésére vagy törlésére csak a jogerőre emelkedés után kerülhet sor,

azzal a hatállyal, amikor az ítélet jogerőre emelkedett. A Ctv. szabályai szerint nincs

mód visszamenő hatályú bejegyzésnek, mivel a cégnyilvántartásnak a Ctv. 22. § (1)

bekezdése szerint hitelesen kell tanúsítani a benne feltüntetett adatokat, a

bejegyzett jogokat és tényeket, azok változásait, illetve azok hatályosulásának

idejét. Mindaddig tehát, amíg a jogerős ítélet nem állapította meg ... AG és a

felperes közötti üzletrész átruházási szerződés létre nem jöttét, az alperes cégjegyzékbe bejegyzett tagjának a ... AG-t kellett tekinteni.

Megjegyezte a fentieken túl azt is, a cégbíróság akkor is helyesen járt volna el, ha a ... AG hivatalbóli törlésével egyidejűleg szintén hivatalból rendelkezett volna a felperesre vonatkozó adatról, azonban a Ctv. 81. § (4) bekezdésének nyelvtani értelmezéséből az következik, hogy a cégbíróság hivatalból csak törölheti a jogsértő adatot a cégjegyzékből, de arra már nem jogosult, hogy oda hivatalból adatot be is jegyezzen. Megalapozott lehet azonban az a jogértelmezés is, hogy a törölt tag visszajegyzése nem más, mint a tag törlésére vonatkozó adat törlése, így arra hivatalból is jogosult a cégbíróság. A cégbíróság a törvényi rendelkezés szigorú és szűk értelmezésével a bírósági gyakorlatnak megfelelően helyesen járt el, helyesen hívta fel a kirendelt felügyelőbiztost, hogy a Fővárosi Ítéltábla jogerős ítéletének keltével egyező hatállyal kérje a felperes tagsági jogviszonyának bejegyeztetését, és ebből következően a 322. sorszámú végzésével a vonatkozó jogszabályok rendelkezésének megfelelően jegyezte be ezzel a nappal, ex nunc hatállyal, a változást a cégjegyzékbe.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes nyújtott be fellebbezést, melyben elsődlegesen annak megváltoztatásával a keresetnek helyt adó döntés hozatalát, másodlagosan a Pp. 252. § (3) bekezdése alapján történő hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróságnak új eljárásra utasítását kérte.

Álláspontja szerint a felperes rendelkezett keresetindítási joggal, a 322. sorszámú végzés felperesre tartalmaz rendelkezést. Azon ítéleti megállapítás, mely szerint a hivatalból lefolytatott törvényességi felügyeleti eljárásban elrendelt, a cégbíróság intézkedése szerint benyújtott dokumentumok alapján hozott változásbejegyző végzés hivatalból meghozottnak minősül, iratellenes, jogszabálysértő és megalapozatlan. A keresettel támadott bejegyző végzés változásbejegyzési eljárásban született kérelemnek helyt adó végzés, melyet analógia útján sem lehet hivatalbóli bejegyző végzésnek tekinteni, pusztán azon okból sem, hogy hivatalbóli bejegyzésnek a törvényességi felügyeleti eljárás keretében semmilyen esetben nincs helye. A Ctv. 1. § (1) bekezdés a) pontjából világosan kitűnik, hogy a cégbíróság hivatalbóli bejegyzést kizárólag törvényben meghatározott esetben eszközölhet, ez következik a Ctv. 72. § (1) bekezdéséből is. A Ctv. 81. §-a sorolja fel azon intézkedéseket, amelyeket a cégbíróság a törvényes állapot helyreállítása érdekében megtehet, azonban nem tesz a cégbíróság részére lehetővé hivatalbóli bejegyzést, így annak a Ctv. már hivatkozott 1. § (1) bekezdése és 72. § (1) bekezdése alapján törvényességi felügyeleti eljárásban nem is lehet helye. A 81. § (4) bekezdés csak hivatalbóli törlésről rendelkezik. A céggel szemben alkalmazott végső szankció a cég megszűntnek nyilvánítása lehet, arra azonban ilyen esetben sincs mód, hogy a cégbíróság hivatalból, kérelem nélkül, saját belátása szerint adatot jegyezzen be a cégjegyzékbe, mely összhangban áll a magánautonómia elvével. Abszurd ezért az ítélet azon állítása, hogy a felügyelőbiztos kirendelése és változásbejegyzési kérelem benyújtására való felhívása tartalmát tekintve a Ctv. 81. § (4) bekezdése szerinti intézkedésnek felel meg.

Megalapozatlan a Ctv. 64. § (2) bekezdésére való ítéleti hivatkozás is. A jogerős ítélet rendelkező része semmilyen konkrét bejegyzést nem rendelt el, csak annyit

tartalmaz, hogy az ítélet egy kiadmányát a cégbíróság részére megküldeni rendeli a szükséges intézkedések megtétele végett. Nem határozza meg a szükséges intézkedések mibenlétét, vagyis azt, hogy a jogerős ítélet alapján milyen bejegyzésnek van helye, vagyis nem a Ctv. 64. § (2) bekezdése szerinti határozatról van szó. Mindez egyértelműen kitűnik a jogerős ítélet indokolásából is. A Ctv. 64. § (2) bekezdése egyebekben a Ctv. 26. §-ára utal, amely kimerítően felsorolja mindazon eseteket, amikor más bíróság vagy hatóság határozata alapján hivatalbóli bejegyzésnek van helye, azonban jelen esetkört nem tartalmazza.

A kereset érdemben is megalapozott, e körben a felperes arra hivatkozott, hogy a törvényességi felügyeleti eljárásban a céget, illetve a felügyelőbiztost a cégbíróság a tagsági jogviszony 2009. április 28-i hatállyal való bejegyzésének kérésére hívta fel. A Ctv. 32. § (1) bekezdése, illetve 72. § (2) bekezdése szerint a cégeljárásban a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) szabályai megfelelően irányadóak. A Pp. 227. §-a szerint amennyiben törvény másként nem rendelkezik, a bíróság saját határozatához abban a perben, illetve eljárásban, amelyben azt hozta, kötve van. Ebből következik, hogy a tárgyi törvényességi felügyeleti eljárásban a cégbíróság a 2. és 14. sorszámú végzéseihez kötve volt, azoktól utóbb nem térhetett el, ennek ellenére a 316. sorszámú hiánypótlást elrendelő végzésében korábbi végzéseitől eltért, így e végzéssel és az annak folyamányaként meghozott 322. sorszámú bejegyző végzéssel megsértette az alkalmazandó Pp. 227. §-t.

A felperes a fentiekén túl a fellebbezésében arra is hivatkozott, hogy a változásbejegyzési kérelem benyújtására 2012. december 15-én került sor, és a 316. sorszámú hiánypótlási felhívást tartalmazó végzés 2013. január 23. napján, a jogszabályban meghatározott 8 munkanapon túl kelt. A hiánypótlási kérelem tárgya továbbá kizárólag a Ctv. 46. § (3) bekezdésében meghatározott okirathiany lehet, vagyis nincs mód arra, hogy a cégbíróság hiánypótlás keretében a kérelem tartalmi módosítását írja elő. Ezért a jogszabálysértő hiánypótlásra szóló felhívás alapján nem lett volna helye a változás bejegyzésének.

Észlelnie kellett volna továbbá az elsőfokú bíróságnak azt is, hogy a per tárgyát képező változásbejegyzési kérelem eredeti változatának megfelelő változásokat a törvény erejénél fogva be kellett volna jegyezni 2013. január 17-én. A cégbíróság ugyanis nem döntött a Ctv. 50. § (1) és (2) bekezdés alapján alkalmazandó Ctv. 46. § (7) bekezdése szerint nyitva álló 15 munkanapon belül, és a cégbíróság vezetője sem határozott a 47. § (1) bekezdésében megállapított 3 munkanapon belül, mely 2013. január 16-án járt le. Ezért az eredeti kérelemnek megfelelően a Ctv. 47. § (2) bekezdése értelmében a következő munkanapon, 2013. január 17. napján a változásbejegyzési kérelemben foglalt adatok a törvény erejénél fogva bejegyzettnek tekintendők.

Az első fokú ítélet megváltoztatására irányuló fellebbezési kérelem anyagi jogi alapon is megalapozott, mivel a keresettel támadott bejegyző végzés meghozatalára egy olyan törvényességi felügyeleti eljárásban került sor, melynek célja a jogerős ítélet jogkövetkezményeinek cégjegyzéki levonása volt. A jogerős ítéletben rögzítettek szerint a létre nem jött szerződés joghatás elérésére alkalmatlan. Ebből következően a felperes nem ruházta át az alperesben meglévő üzletrészét, vagyis a felperes a tagi minőségét soha nem veszítette el, és a ... AG soha nem vált az alperes tagjává. Minden ezzel ellentétes értelmezés joghatásokat

tulajdonítana a létre nem jött szerződésnek, és ezáltal sértené a jogerős ítéletet. Mindezt megerősíti a Kúria felülvizsgálati ítélete is, ezért csak a 2009. április 28-i változásbejegyzés tükrözi a jogerős ítéletnek megfelelő tényt.

Az első fokú ítélet azon megállapítása, hogy a változást az ítélet jogerőre emelkedésének a napjával lehet bejegyezni és mindaddig, amíg jogerős ítélet nem állapította meg az üzletrész átruházási szerződés létre nem jöttét, addig az időpontig az alperes cégjegyzékébe bejegyzett ... AG-t kellett az alperes tagjának tekinteni, sérti a jogerős ítéletben meghatározott követelményeket.

Az első fokú ítélet megállapításai minden pontjukban hibásak. Az elsőfokú bíróság rögzítette, hogy a bíróság ítélete a jogerőre emelkedéstől számítottan fejthet ki joghatást. A törvényességi felügyeleti eljárásra és a jogerős ítélet cégjegyzéki jogkövetkezményének levonására a jogerős ítéletet követően került sor, így e vonatkozásban nincs ellentmondás, máskülönben pedig az ítélet tartalmazhat visszamenőleges kihatású rendelkezéseket nemcsak jelen, hanem más esetekben is.

Az elsőfokú bíróság által megállapítottakkal szemben a Ctv.-ben nincs olyan szabály, amely a visszamenő hatályú bejegyzést tiltaná. A Ctv. 22. § szerinti közhitelességből nem következik a visszamenőleges hatályú bejegyzés tilalma, éppen ellenkezőleg, valójában a cégjegyzékbe történő valamennyi bejegyzés visszamenőleges hatályú, ami szükségképpen folyik abból, hogy bármely változásbejegyzési kérelem csak a változást követően nyújtható be, mégis a változás cégjegyzékbe bejegyzett időpontja mindig a változás tényleges időpontjával azonos. Éppen ezért rendelkezik úgy a Ctv. 24. § (1) bekezdés k) pontja, valamint 30. § (3) bekezdése, hogy nemcsak a változás időpontja, de a bejegyzés időpontja is feltüntetendő a cégjegyzékben. Amennyiben a bejegyzés nem visszamenőleges hatályú lenne, úgy ez a két dátum egybeesne. Ezen túlmenően a Ctv. 30. § (4) bekezdése világossá teszi, hogy visszamenőleges hatályú bejegyzés lehetséges, kimondva, hogy külön meghatározás hiányában a változás időpontja az alapul szolgáló társasági határozat meghozatala. Jelen ügyben nincs semmi különbség a 2011. november 8-i és a 2009. április 28-i hatállyal történő bejegyzés között, mivel ezek mindegyike szükségszerűen visszamenőleges hatályú. Nincs olyan jogszabályi rendelkezés sem, amelyből az következne, hogy a ... AG-t az alperes társaság tagjának lehetne tekinteni a jogerős döntésig. A továbbiakban a felperes a fellebbezésében megismételte a keresetben a cégnyilvántartás közhitelességével és a Ctv. 22. § (1) bekezdéséből következően a cégjegyzékben bízó jóhiszemű harmadik személyek érdekeinek sérelmét nem okozó, keresetben kért bejegyzéssel kapcsolatos álláspontját. Az ítéletben hivatkozott elvi határozat valójában az üzletrészátruházással kapcsolatos perben hozott felülvizsgálati ítélet, amely semmilyen, a fellebbezéssel támadott ítélet megállapításait támogató megállapítást nem tartalmaz.

A másodlagos, hatályon kívül helyezésre irányuló fellebbezési kérelmét a felperes azzal indokolta, hogy nem jelölt meg az elsőfokú bíróság az ítéletében a keresetőségi jog hiányát megalapozó jogszabályi rendelkezést, mellyel megsértette a Pp. 221. §-át. Ezen túl az ítélet téves jogszabályi hivatkozásokat tartalmaz, tévesen tartalmazza a jogerős ítélet keltének megjelölését. A ténybeli és jogi hiányosságok alapján arra lehet következtetni, hogy az elsőfokú bíróság a

tényállást kellőképpen nem derítette fel és nem értékelte a jogszabályok tükrében, amely miatt a bizonyítás megismétlése és az első fokú ítélet hatályon kívül helyezése indokolt.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását és a felperes perköltségben marasztalását kérte. A perbe a másodfokú eljárás során bekapcsolódó felszámoló a fellebbezési ellenkérelmét a cégeljárásban érvényesülő közhitelesség elvével indokolta. Hivatkozott a Ctv. 66. §-ához fűzött kommentárra és kifejtette, a Ctv. 66. és 68. §-ai alapján kialakult bírói gyakorlat szerint ha a tagi minőség, státusz utólag, perlés eredményeképpen jogerős bírói döntés folytán változik is, a cég működőképességének elsődlegességére tekintettel a közben hozott határozatok, megkötött szerződések stb. nem támadhatók meg és nem lesznek jogszabálysértőek az utóbb hozott bírói döntés folytán megváltoztatott tagi státusz miatt, hiszen azok a cselekmények a meghozataluk időpontjában fennálló státusz szerint jogszerűek voltak. Ennek azért is kiemelt jelentősége van, mert a felperesi kérelem teljesítése esetén bizonytalanná válna az alperes által megkötött fogyasztói, munka- és egyéb szerződések, az adóbevallások érvényessége, ami a jogalkotó által nem kívánt jogbizonytalanságot eredményezne. A közhitelesség elve akkor érvényesülhetne maradéktalanul, amennyiben a tagváltozás hatálya, az erről szóló bírósági döntés meghozatalának napjával kerülne a cégeljárásban feltűntetésre. A fentiek alapján a felperesi kereset kifejezetten ellentétes a jogszabályokkal.

A fellebbezés érdemben nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a kereset elbírálásához szükséges mértékben a tényállást feltárta és érdemben helytálló jogi következtetéssel utasította el a keresetet. Határozata megfelel a Pp. 221. § (1) bekezdésében meghatározott követelményeknek, indokolási kötelezettségét nem sértette meg, ezért az ítélet felülvizsgálatra alkalmas, alaptalan a felperes hatályon kívül helyezésre irányuló fellebbezési kérelme.

Arra helytállóan hivatkozott a felperes a fellebbezésében, hogy téves a kereset arra alapított elutasítása, hogy a cégbíróság 322. sorszámú változásbejegyzést elrendelő végzése hivatalbóli bejegyezésnek tekintendő, ami ellen nincs helye perindításnak. Az elsőfokú bíróság ítéletben kifejtett álláspontja nem következik a Ctv. rendelkezéseiből.

A Fővárosi Ítéltábla e körben teljes terjedelmében osztotta a fellebbezésben foglaltakat. Ahogyan azt a Kúria az EBH2012.G.5. számú elvi határozatában is kifejtette, a Ctv. az üzletrészátruházási szerződés létrejötté, érvényessége tárgyában döntő bíróság részére a bejegyzés elrendelésére nem ad felhatalmazást. Az üzletrész átruházási szerződés létre nem jöttét jogerősen megállapító ítélet végrehajtására (a végrehajtás kielégítésére) a cégbíróság törvényességi felügyeleti eljárásában van mód.

A törvényességi felügyeleti eljárásban a cégbíróság által tehető intézkedéseket a Ctv. 81. §-a taxatív felsorolja, hivatalbóli bejegyzésre azonban nem ad

lehetőséget. Ha arra mód lenne, nem lett volna szükség arra, hogy a cégbíróság változásbejegyzési kérelem benyújtására hívja fel az alperesi társaságot, és ennek elmulasztására tekintettel nem lett volna szükség felügyelőbiztos kirendelésére. Bár az elsőfokú bíróság ezen ellentétes álláspontját is kifejtette, a Fővárosi Ítéltábla megítélése szerint a jogszabály meg nem engedhető kiterjesztő értelmezése lenne a hivatalbóli bejegyzést a Ctv. 81. § (4) bekezdése szerinti hivatalbóli törlésnek tekinteni. Abból, hogy a perbíróság a szükséges intézkedések megtétele érdekében megküldte a jogerős ítéletét a cégbíróságnak, mely annak alapján a Ctv. 76. § (1) bekezdés b) pontja szerint hivatalból kezdeményezett törvényességi felügyeleti eljárást az alperessel szemben, nem következik, hogy az annak eredményeként benyújtott változásbejegyzési kérelemre történt bejegyző végzés is hivatalból minősülne, mely ellen a Ctv. 65. § (1) bekezdése alapján ne lenne helye perindításnak.

A fentiekből következik, hogy a cégbíróság 322. sorszámú változásbejegyzést elrendelő végzése sem a Ctv. 81. § (4) bekezdése, sem a Ctv. 64. § (2) bekezdése alapján nem tekinthető hivatalból meghozottnak, az ellene benyújtott kereset érdemben elbírálendő.

Fenti álláspontja ellenére az elsőfokú bíróság a felperes keresetét érdemben is vizsgálta, eleget téve ezáltal a Pp. 213. §-ában foglaltaknak, ami lehetővé tette az első fokú ítélet felülbírálatát, ez okból sem volt szükséges annak hatályon kívül helyezése.

A fellebbezés az első fokú ítélet megváltoztatására irányuló kérelmét több szempontból, így eljárásjogi és anyagi jogi alapon is indokolta.

Előrebocsátja a Fővárosi Ítéltábla, hogy a Ctv. 65. § (2) bekezdése szerint a per megindításának a végzés Céglőnyben való közzétételétől számított 30 napon belül van helye, a határidő elmulasztása jogvesztéssel jár.

E rendelkezés alapján kialakult töretlen bírói gyakorlat szerint a jogvesztő keresetindítási határidő leteltét követően nincs mód új érvénytelenségi okra hivatkozásra, és a bíróság hivatalból sem észlelhet a jogvesztő határidőn belül nem hivatkozott jogszabálysértést. A Fővárosi Ítéltábla az erre vonatkozó álláspontját már kifejtette a jelen peres felek között folyamatban volt perben hozott 10.Gf.40.324/2010/9. számú ítéletében, melyet jelen eljárásban is irányadónak tekint. Eszerint a Ctv. 65. § (1) és (3) bekezdése egybevetéséből következően a változásbejegyzést elrendelő végzés hatályon kívül helyezése iránti per a változásbejegyző végzés elleni speciális jogorvoslat. A jogalkotó a rendes jogorvoslat (fellebbezési jog) megvonásával a bejegyzési, változásbejegyzési eljárást kívánta felgyorsítani, azonban az alkotmányossági és garanciális szempontokat is szem előtt tartva rendelkezett úgy, hogy a végzés, illetve a meghozatalához vezető cégbírósági eljárás felülvizsgálata e különleges pertípusban mégis kérhető. A Ctv. 65. § (2) bekezdése szerinti per különlegessége a fenti körülményekben rejlik. Miután a bejegyző (változásbejegyző) végzés rendes jogorvoslatát hivatott pótolni, az általa biztosított felülvizsgálati kör sem terjeszkedhet túl azon a körön, amit egyébként a végzés elleni fellebbezés folytán

lehetett volna kérni. A Ctv. 65. § (2) bekezdése szerinti per egy speciális kontroll per, amelynek keretében a bíróság a határidőben előterjesztett keresetben előadott okból vizsgálhatja felül a cégbíróság eljárását, a bejegyzett adatok jogszerűségét.

Rögzíti a Fővárosi Ítéltábla, hogy a felperes első ízben a 2013. október 9. napján tartott tárgyaláson hivatkozott arra, hogy a cégbíróság 316. sorszámú hiánypótlást elrendelő végzése és ennek folytán a 322. sorszámú változásbejegyzést elrendelő végzés sérti a Pp. 227. §-ában meghatározott kötőerőt, és a fellebbezésében hivatkozott először a hiánypótlást elrendelő végzés jogsértő tartalmára, továbbá arra, hogy a felügyelőbiztos által benyújtott eredeti változásbejegyzés iránti kérelem 2013. január 17-én a törvény erejénél fogva bejegyzést nyert. Ezen további hivatkozásai a Ctv. 65. § (2) bekezdésében meghatározott, a 2013. április 4-i közzétételtől számított 30 napos jogvesztő határidőn túl kerültek előterjesztésre, a két utóbbira a felperes pedig csak a fellebbezésében hivatkozott először, ezért ezen hivatkozások a Ctv. 65. § (2) bekezdésében foglaltak alapján, illetve a fellebbezésben előadottak ezen túl a Pp. 235. § (1) bekezdése alapján sem voltak a másodfokú bíróság által érdemben vizsgálhatók.

Ezért az ítéltáblának kizárólag abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy helytálló-e az elsőfokú bíróság kereset érdemi megalapozatlanságát illető álláspontja a 322. sorszámú végzésben elrendelt változásbejegyzés hatályával összefüggésben. Megállapította a Fővárosi Ítéltábla, hogy a fellebbezés e részében nem alapos. A felperes a fellebbezésében lényegében megismételte az első fokú eljárásban általa kifejtetteket, mely szerint a keresete anyagi jogi alapon azért megalapozott, mert a létre nem jött üzletrész átruházási szerződés semmilyen joghatást nem válthat ki, ezért átmenetileg sem tekinthető az alperes tagjának a ... AG, így az azt feltüntető cégszerűség ellentétes a jogerős ítélettel, a kereset szerinti hatály nem sérti a cégnyilvántartás közhitelességét és harmadik személyek jogait, továbbá a változások bejegyzése lényegében minden esetben visszamenőleges. A fentiekkel szemben helytállóan utalt alperes a fellebbezési kérelmében a Ctv. 66. §-ához fűzött Complex Kommentárban kifejtettekre, mely megegyezik az e körben követett egységes bírói gyakorlattal és a Fővárosi Ítéltábla cégbíróság által is hivatkozott 10.Cgf.47.046/2012/3. számú végzésében kifejtettekkel.

A Ctv. Complex Kommentár szerint a perbeli jogkövetkezmények tekintetében a forgalom biztonságára is figyelemmel vezérelv, hogy a cél a jogszabálysértés kiküszöbölése. Ugyancsak rendkívül fontos annak figyelembevételére, hogy a cég működése, az azt alátámasztó, megalapozó határozatai, bejegyzett adatai még ha jogsértőek is, visszaható hatállyal nem módosíthatók, meg nem történtté nem tehetők. A jogsértés, érvénytelenség kiküszöbölésére ezért csakis a jövőre nézve van mód, és a jogsértés kiküszöbölésének jogkövetkezményei, vagy éppen a kötelezettség elmulasztásának, vagy az érvénytelenség orvosolhatatlanságának jogkövetkezményei is csak a jövőre nézve vonhatók le. E sajátosság érvényesül a perben, és a cégbíróság azt követő végrehajtási (törvényességi felügyeleti) eljárásában is.

Bár joghatás kiváltására a létre nem jött üzletrész átruházási szerződés valóban alkalmatlan, a cég jogvita alatti működése következtében cégjogi értelemben az

eredeti állapot helyreállítása kizárt, hiszen a cég ezalatt határozatokat hozott, szerződéseket kötött, eleget tett adóbevallási, mérlegelfogadási stb. kötelezettségeinek az utóbb jogszerűtlennek minősített státusz mellett. A kereset szerinti hatállyal történő tagi visszajegyzés megkérdőjelezhetővé, illetve megtámadhatóvá tenné az érintett időszakban hozott tagi határozatokat, kötött szerződéseket, nemcsak az alperesi cég, hanem adott esetben harmadik személyek részéről is. Mindebből következik az egységes bírói gyakorlat, amely a jogerős ítélet végrehajtásaként a törölt adatok visszajegyzésére ilyen esetben kizárólag ex nunc hatállyal lát lehetőséget.

Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján - részben eltérő indokolással - helybenhagyta.

A fellebbezés nem vezetett eredményre, ezért a Pp. 239. §-a szerint alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a másodfokú bíróság a felperest az alperes ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltsége megfizetésére, melyet a kifejtett ügyvédi tevékenységre figyelemmel a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3), (5) és (6) bekezdései alapján mérlegeléssel állapított meg.

Budapest, 2015. január 13.

Dr. Tibold Ágnes s.k.
a tanács elnöke, előadó bíró

Dr. Felker László s.k.
bíró

Levek Istvánné dr. s.k.
bíró